

I Congrés Internacional de Recerca sobre Salut i Benestar en Línia

«Avaluació de l'evidència per a un canvi de paradigma en la salut»

Palau Macaya

Bon dia, senyores i senyors.

M'agradaria començar aquest discurs breu amb una frase utilitzada pel professor Alejandro Jadad, al qual ahir vam concedir el doctorat honorífic de la UOC i que parlarà després de mi. Va dir les paraules següents:

«En la sanitat, mai no hi haurà prou recursos mentre lluitem de manera individual.»

Tenint present la seva crida, una crida que evoca la dels tres mosqueters de Dumas, l'eHealth Center de la UOC ha fet de la col·laboració un dels seus punts forts.

Avui, en aquest congrés, que té per objectiu ser la primera de moltes trobades fructuoses, els ponents i el públic que representen els nostres col·laboradors internacionals —de Noruega, el Canadà i Colòmbia— tindran l'oportunitat de compartir un fòrum i debats amb professionals de la UOC.

Tots units amb el mateix convenciment: que compartir és la millor manera de construir plegats, de connectar i de multiplicar el nostre potencial individual.

De la mateixa manera que el congrés d'avui busca compartir les experiències i la recerca en salut electrònica i benestar electrònic dels especialistes respectius, els poc més de vint anys d'història de la UOC han estat caracteritzats per la cerca i la consecució d'aquest ideal de col·laboració, connexió, multiplicació en tots els camps i, sobretot, en els camps de la formació i l'educació.

«Dissenyada per a un món en xarxa, la UOC va comprendre, de bon principi, el potencial rupturista d'internet.»

Sense sacrificar la generació de coneixement, la promoció de la recerca i sense empènyer els límits de la tecnologia, vam reconèixer i assumir el nostre rol com a node.

Perquè, si bé acceptem que el coneixement ja no és propietat exclusiva de les universitats, sinó que és compartit i difós —de sales d'operacions a museus, o empreses i creadors individuals—, ara és més urgent que mai que actuem com a enllaç per a connectar, multiplicar, facilitar, unir...

Si volem xarxes, si creiem en les xarxes, ens hem de fixar en els nodes. Si volem crear una universitat del futur, no ens podem limitar a emular fórmules del passat.

I això vol dir fixar-se en les xarxes, però també tornar a fixar-se en l'educació i en la sanitat, per a revertir certes suposicions que s'han demostrat inefectives, i substituir-les per noves visions que potenciïn l'autonomia dels ciutadans.

Com va dir l'economista anglès John Maynard Keynes, si les coses canvien, si el món evoluciona, la nostra resposta i les nostres opinions també han de canviar, ens hem d'adaptar.

«Sense adaptació no hi ha millora, només estancament. No ens enganyem: som perquè evolucionem.»

Quan la UOC va dissenyar el seu model d'aprenentatge, molta gent va pensar que la tecnologia era l'element decisiu, sense adonar-se que internet només era el mitjà. Perquè el que ens fa diferents era i encara és el fet que posem l'estudiant al centre.

Així, l'aula es dissenya no pas pensant en el personal docent, o els continguts o la Universitat com a institució, sinó que tot es dissenya pensant en l'estudiant, l'estudiant entès com a centre d'un procés que busca formar-lo i proporcionar-li destreses.

Senzill, però transformador. Tot el model es basa en les habilitats, les necessitats i el

potencial de l'estudiant: un enfocament únic i, al mateix temps, global.

En termes relatius, la salut electrònica també afronta una revolució semblant: posa el ciutadà al centre, mira d'educar-lo i promou una comprensió de la salut que va més enllà de les patologies, i té en compte la malaltia i remarca la importància del benestar.

Un cop més, amb la tecnologia de la nostra banda, com a eina efectiva per a ajudar-nos a aconseguir-ho. Això és tan important com la col·laboració i l'intercanvi. Per tant, la tecnologia i la col·laboració per a proporcionar una nova visió i un nou enfocament.

Sens dubte, aquesta és una bona manera de començar a fer realitat el que surt en el subtítol d'aquest congrés: «un canvi de paradigma en la salut».

Com va dir el físic alemany Max Planck, un nou paradigma «no triomfa convencent els seus oponents i fent-los veure la llum, sinó perquè els seus oponents acaben morint, i creix una nova generació que hi està familiaritzada».

Seria meravellós, i un senyal clar d'èxit, si el nostre nou paradigma pogués convèncer escèptics i, al mateix temps, tenir cura de la seva salut i millorar-ne el benestar.

Moltes gràcies a tothom.

Josep A. Planell